

[Kaj Poulsen]

den politiske debat, når hr. Glistrup stiller et ændringsforslag om, hvad det her drejer sig om, nemlig en begyndende privatisering af arbejdsformidlingen. Der har vi så hensigten med, hvad det er, hr. Glistrup er gået ind i.

Gudskelov er der så det ændringsforslag, udvalget minus hr. Glistrup har været enig om at stille, der kommer igennem. Så er der i hvert fald kommet en markering af, at man ikke ønsker at gå videre.

Jeg synes, at det er skammeligt, at en ny arbejdsminister bare overtog dette arvegods uden selv at prøve at gå ind at vurdere, hvad det er, man er i gang med. Det her vil formentlig ødelægge AF's muligheder for i fremtiden at være lige så effektiv på formidlingsområdet, som de har været hidtil, og vi finder det overordentlig beklageligt, at man på den måde begynder at udhule et godt og et velfungerende system, hvor man har en medarbejderstab, der faktisk ligger vandret for at prøve at løse problemer for det danske samfund.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil godt for jeg ved ikke hvilken gang gentage for hr. Kaj Poulsen og flere, at der på ingen måde med ministerens lovforslag lægges op til, at vi nu vil bryde ILO-konventionen. Det er hverken regeringens eller regeringspartierne hensigt, og det er meget tydeligt blevet tilkendegivet i lovforslaget. Det er yderligere blevet uddybet og bekræftet af ministeren under samråd og i besvarelse af udvalgets spørgsmål. Så der kan ikke herske nogen tvivl om, at i den efterfølgende regeludformning vil der blive taget hensyn til, at ILO's bestemmelser bliver opfyldt.

Til spørgsmålet om opkrævning af betaling må det om arbejdsministerens lovforslag slås helt fast, at det udelukkende er af arbejdsgiveren, der kan kræves betaling, og at det kun kan finde sted i tilfælde, hvor der er tale om en særlig service eller specielle ydelser. Det er det, det drejer sig om, når vi ser på det offentlige formidlingsområde. Det er trist, hvis nogen skulle være i tvivl om det, og det er også trist, hvis nogen skulle være i tvivl om, at Det Konservative Folkeparti hverken nu eller senere ønsker at åbne for opkrævning hos arbejdstagere for så vidt angår det offentlige arbejdsformidlingsområde.

Det ville være ærgerligt, hvis nogen i denne sag skulle tage stilling til de foreliggende ændringsforslag på baggrund af den slags misforståelser. Det burde nu heller ikke være tilfældet for dem, der har fulgt forslaget, har læst forslaget, har overværet første og anden behandling og fulgt arbejdet i udvalget.

Forslaget liberaliserer formidlingsområdet for private. Godkendelsesprocedurer for private formidlere skal ophæves. Derimod tager forslaget overhovedet ikke stilling til, hvem der skal kunne opkræves betaling hos, når det drejer sig om det private område.

I dag er det ikke ulovligt at opkræve et gebyr for hverken arbejdstager eller arbejdsgivere på det private område, og man må sige, at brancherne faktisk har været i stand til at holde deres sti meget ren for horrible eksempler på udnyttelse og lign.

Vi ønsker naturligvis ikke at åbne op for en hel masse sjusk på dette område. Bliver det tilfældet, sådan som nogle jo hævder det, er der ingen tvivl om, at vi vil kigge på det igen: det er ikke hensigten. Men der kan selvfølgelig være en holdning til, om det skal være muligt at opkræve et gebyr hos arbejdstageren, når det drejer sig om det private formidlingsområde, og der er ingen tvivl om, at Socialistisk Folkeparti har den holdning, at det skal ikke være muligt.

Jeg er heller ikke i tvivl om, at Socialdemokratiet har den holdning, men så må jeg altså advare imod formuleringen af det foreliggende ændringsforslag nr. 4, ikke alene fordi det på væsentlig måde strammer de allerede i dag gældende regler på området, men også fordi det vil være helt umuligt at administrere. Det er et meget uovervejet ændringsforslag.

Det at formidle arbejde er jo ikke at sælge et job, men at sælge en viden om, at der er et ledigt job, og at dér er der en ledig med de ønskede kvalifikationer. Det er altså viden, vi taler om.

Skal det efter forslagsstillernes mening være muligt fremover at forbyde, at en person indrykker en annonce i et dagblad eller i et jobblad, hvori vedkommende person beskriver egne kvalifikationer og anmoder eventuelle interesserede arbejdsgivere om at ringe på et telefonnummer? Er det ideen med forslaget? Det vil meget nemt kunne blive situationen, at man vil få vanskeligheder med at udøve noget sådant.